

KENDİNİ HAFİFE ALMA

Mutlu ve huzurlu bir yaşam sürdürmek istiyorsak ilk olarak, **kendimizi nasıl ki güçlü yönlerimizle kabul ediyorsak mevcut eksikliklerimizle de kabul etmemiz gerektiğinin farkına varmalıyız...** Kendimizi iyi, kötü, zayıf ve hata yapabilen bir insan olarak görmeli, varsa fiziksel bir engelimiz onu da kabul etmeyi seçmeliyiz... İnsan güçleriyle, zayıflıklarıyla, yetenekleriyle, eksiklikleriyle kısaca tüm özellikleriyle bir bütündür. Önemli olan kendimizi kabullenme düzeyimiz ve bu düzeyi artırma gücümüzdür...

Bir ülkede boynuna astığı uzun sopanın uçlarına taktığı iki kovayla dereden doldurduğu suyu çiftliğe taşıyan bir adam varmış. Adamın kovalarından bir tanesi “çatlakmış.” Sağlam olan kova her seferinde dereden çiftliğe kadar uzanan yolu dolu olarak tamamlarken çatlak kovanın içindeki su gelene kadar döküldüğünden sucu suyun ancak yarısını eve ulaştırabiliyormuş. Bu durum aylarca böyle devam etmiş.

Bu arada sağlam kovanın bu durum çok hoşuna gidiyor, kendi kendine gururlanıyormuş, çatlak kova ise suyun yarısının yola dökülmesine sebep olduğu için suçluluk duygusuna kapılıyor işe yaramadığını düşünüyormuş...

Bir gün çatlak kova dayanamamış dile gelmiş ve sucuya seslenmiş “Kendimden utanıyorum ve senden özür dilemek istiyorum...” “Neden” diye sormuş sucu şaşkınlıkla “utanacak ne var ki?” Çünkü demiş çatlak kova; “Kaç yıldır çatlağımdan su sızdığı için ancak yarısını çiftliğe getirebiliyorsun. Benim bu kusurumdan dolayı sende zor durumda kalıyor bu yüzden de emeğinin tam karşılığını alamıyorsun...”

Sucu ise gülümsemiş: “Çiftliğe giderken yolun kenarlarındaki çiçekleri ve onların güzelliğini hiç fark ettin mi?” diye sormuş. Kovanın gözünün önüne hemen o yol gelmiş. Evet çiftliğe gelirken güneşin ısıttığı o çiçekler kendinin de dikkatini çekiyor ve çok beğeniormuş.

Bu kez sucu “çatlak kovaya” sormuş. “Benden özür dileme. Yolun sadece senin tarafındaki çiçeklerin yeşerdiğini diğer taraftaki çiçeklerin tamamının kurduğunu fark etmedin mi? Bunun sebebi senin kusurun olarak gördüğün şeyden benim yararlanmamdır. Sızan suları fark ettikten sonra senin tarafına çiçek tohumları ekтім ve her gün ırmaktan dönerken sen onları suladın, çiçekler böylece açtılar. Bende kaç yıldır bu çiçeklerden toplayıp patronumun sofrasını süslemesine yardımcı oldum. Ben o sofraları senin sayende yetişen çiçeklerle süslemeseydim o evde bu güzellikler yaşanmayacaktı. Belki de benim buradan aldığım ücretin artışında senin sızan suyunla büyüyen çiçeklerin çok büyük payı vardır...”

Evet, aslında hepimiz birer “çatlak kovayız”. **Hepimizin farklı farklı kusurları, engelleri var.** Önemli olan bunlarla birlikte yaşamayı ve yaşam içerisinde de bu zayıf yönlerimizden bir fayda sağlamayı öğrenmek... Kendimizin değerinin farkında olmalı ve bu dünyada hepimizin bir görevi olduğundan emin olmalıyız.